

हते देवाय त्र्यम्बकायैकचरायाधिपतये हराय शर्वाया-
वनाशायोपाय वज्रिणे हणिने कपर्दिने नमः । सूर्याया-
दित्याय नमः । नीलघ्नीयाय शितिकण्ठाय नमः । जम्बा-
यापिङ्गलाय नमः । ज्येष्ठाय अष्ठाय वृद्धायेन्द्राय ह-
रिकेशायोर्जरेतसे नमः । सत्याय पावकाय पावकवर्णायै
कवर्णाय कामाय कामरूपिणे नमः । दीप्ताय दीप्तरूपि-
णे नमः । तीक्ष्णाय तीक्ष्णरूपिणे नमः । सौम्याय सु-
पुरुषाय महापुरुषाय मध्यमपुरुषायोत्तमपुरुषाय ब्रह्मा-
चारिणे नमः । चन्द्रललाटाय कृत्तिवाससे नमः इति
एतद्देशोदित्योपस्थानमेता एवाज्याहुतयो द्वादशरा-
त्रस्थान्ते चर्चं अपयित्वैताभ्यो देवताभ्यो जुहुयाद-
ग्नये स्वाहा । सोमाय स्वाहा । अग्नीषोमाभ्यामिन्द्राय
विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे मजापतयेऽग्नये स्विष्टकृत
इति । अन्ते ब्राह्मणभोजनमिति । तत्र “तिष्ठेदहनि-
रात्वावासीत क्षिप्रकामः” इत्यस्यायमर्थः यस्तु महतोऽप्ये-
नसःक्षिप्रमेकेनैव कृच्छ्रेण सत्येयमित्येवं कामयते अ-
सावहनि कर्माविरुद्धेषु कालेषु तिष्ठेद्रात्वावासीत ।
एवं रौरवयौवाजपसामजपौ नमोऽहनायेत्यादिभिस्त-
र्पणादित्योपस्थानादिकञ्चरूपप्रणयादिकञ्च योगीश्वराद्य-
हुतक्षिप्रकामः कुर्वीत । अतश्च योगीश्वराद्युक्तप्रा-
जापत्यद्वयस्थाने गौतमीयमनेकेतिकर्तव्यतासहित-
न्दृश्यम् । एवमनग्रनप्राप्तिं च स्मृत्यन्तरतो विशेषा-
न्तरान्त्वन्नेषणीयानि । अतिकृच्छ्रमाह “अयमेवाति
कृच्छ्रः स्यात्प्राणिपूरान्नभोजनः” या० । एतद्वर्त्मक एव
एकभक्तादिप्राजापत्यधर्मयुक्तोऽतिकृच्छ्रः स्यात् । इयं
स्तु विशेषः आद्ये त्र्यहृतये प्राणिपूरणमात्रमन्नं भु-
ञ्जीत न पुनर्द्वाविंशतिपासान् । अत्र च प्राज्ञभोजनानु-
वादेन प्राणिपूरान्नभोजनविधानादन्यत्राहोऽतिदेशप्राप्त-
उपपत्त्योऽप्रतिपक्ष एव । अत्रापि पादशो व्यवस्थापूर्वव-
देव द्रष्टव्या । यस्तु मनु तीक्ष्णम् “एकैकं व्याससन्नीयात्त्र्य-
हानि त्रीणि पूर्ववत् । त्र्यहं चोपवसेदत्यमतिकृच्छ्रं च-
रन् द्विजः” इति तस्याणिपूरणपरिमितादल्पत्वाच्छक्तविष-
यम् । कृच्छ्रातिकृच्छ्रमाह “कृच्छ्रातिकृच्छ्रः पयसा-
दित्यसानेकविंशतिम्” या० एकविंशतिरात्रं पयसा वर्त्तनं
कृच्छ्रातिकृच्छ्राख्यं व्रतं पित्रेयम् । गौतमेन तु द्वादश-
रात्रमुदकेन वर्त्तनं कृच्छ्रातिकृच्छ्रउक्तः “अन्धकृच्छ्रतीयः
स कृच्छ्रातिकृच्छ्रः” इति । अतश्च शक्तप्रमेक्षयाऽनयोर्व्य-
वस्था । पराकृच्छ्रमाह “द्वादशाहोपवासेन पराकः परि-

कीर्तितः” या० ऋजुर्वेद्यमर्हं लोकः । सौम्यकृच्छ्रमाह
“पिण्याकाचामतक्राम्बुसक्तूनां प्रतिवासरम् । एकरात्रो-
पवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते” । पिण्याकोनिःसृततैल
स्तिलस्तस्यौदननिस्सारोदस्विदुदकसक्तूनाश्च पञ्चानामेकैकं
प्रतिदिवसमुपभुज्य षष्ठेऽह्नि उपवसेदेवं सौम्याख्यः कृच्छ्रो-
ऽभिधीयते । द्रव्यपरिमाणन्तु प्राणयात्रामात्रनिबन्धनम-
धिगन्तव्यम् । जावालेन चतुरह्वयापी सौम्यकृच्छ्रउक्तः
“पिण्याकं सक्तवस्तक्रञ्चतुर्थेऽह्न्यभोजनम् । वासोवै दक्षि-
णां दद्यात्सौम्योऽयं कृच्छ्र उच्यते” इति । तुलापुरुषाख्यं
कृच्छ्रमाह “एषान्द्विरात्रमभ्यासादेकैकस्य यथाविधि ।
तुलापुरुष इत्येष षोडशः पाञ्चदशाहिकः” या० “एषां पि-
ण्याकादीनाम्पञ्चानां क्रमेणैकैकस्य तिराताथ्यसेन पञ्च-
दशाहव्यापी तुलापुरुषाख्यः कृच्छ्रोवेदितव्यः । अत्र पाञ्च-
दशाहिकत्वविधानादुपवासस्य निवृत्तिः । यमेन त्वेक-
विंशतिरात्रिकस्तुलापुरुषउक्तः “व्याचाममथ पिण्याकं
तक्रञ्चोदकसक्तुकान् । त्र्यहन्त्र्यह्वयपञ्चानोवायुभक्तस्य-
हद्वयम् । एकविंशतिरात्रस्तु तुलापुरुष उच्यते” इति ।
अत्र चारीताद्युक्तेतिकर्तव्यता अन्यगौरवमभ्यास बि-
रुध्यते” मितो० । चान्द्रायणकृच्छ्रस्तु चान्द्रायणषष्ठे व-
र्ष्यते । शकटे दुःखे “अमन्त्रयत कृच्छ्रं च तस्याः सर्वः
समाजनः” रामा० । “महत् खलु कृच्छ्रमनुभूतं तत्प्रभव-
त्या” मालया० । शकटसाधने शकटयुक्ते च त्रि० अ-
मरः “इत्यञ्च देशाननुसञ्चरामः वनानि कृच्छ्राणि च क-
ृच्छ्ररूपाः” भा० व० २४ अ० । “कृच्छ्रां प्राप स आपदम्”
रामा० । शकटसाध्ये त्रि० “अमन्त्रयित्वा सचिवैः योऽ-
र्थं कृच्छ्रं न्यपसरेत्” रामा० । “अतोऽप्यथा त्वसाध्यः स्यात्
कृच्छ्रोऽयं मिथ्यलक्षणः” सुश्रु० । ६ प्रजापत्यव्रते “विप्रद-
शजोद्यमे कृच्छ्ररतिकृच्छ्रं निपातने” मनुः । “तांवारयित्वा
तीन् कृच्छ्रान् यथाविध्युपयमायदेत्” मनुः । “एकवर्षे
गवि हते कृच्छ्रप्रादोविधीयते । अबुद्धिपूर्वं पुंसः स्याद्द-
हिपादस्तु द्विजायने । त्रिहायणे त्रिपादस्तु प्राजाप-
त्यमतः परम्” प्रा० त० वृद्धप्रचेताः । “चतुर्हायणादौ
प्राजापत्यविधानात् कृच्छ्रपदं प्राजापत्यपरम्” प्रा० त०
रघु० । ७ पापे न० मेदि० दम्बकृच्छ्ररोगे पु० राजनि०
कृच्छ्रं वेदयते सुखा० क्यङ् पापचिकीर्षायाम् । क-
ृच्छ्रायते पापं चिकीर्षति । सुखा० अरुदर्थे वा मत्तप् मस्य
यः । कृच्छ्रवत् पक्षे द्विज । किञ्चिन्नृत्तं तद्युक्ते त्रि० “सह
कृच्छ्री बभूव” छा० उ० । स्त्रियां ङीप् । अथतत्परत्वे-